Dosarul nr. 2-26035/23 (2-231770039-12-2-12122023-1)

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunţat public la data de 18 martie 2024;
Hotărârea întocmită integral la data de 03 mai 2024.

18 martie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Crigan Dragoş
Grefier Mostovoi Lilia

cu participarea reprezentantului reclamantului ***** – avocat Munteanu Victor în temeiul MA cu nr. 1811553 din 18 septembrie 2023, în lipsa reprezentantului pârâtului Ministerul Justiţiei al RM şi în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu Procuratura Generală a RM, care a solicitat examinarea în lipsă a cererii de chemare în judecată.

a examinat în şedinţa de judecată publică, în sediul instanţei, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

a c o n s t a t a t:

<u>Argumentele participanţilor la proces:</u>

1. La data de 12 decembrie 2023, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, a fost repartizată în mod aleatoriu cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Victor Munteanu în interesele lui ***** ***** către Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată reprezentantul reclamantului a menţionat că reclamantul ********** este cetăţean al Republicii Moldova, căsătorit, având la întreţinere 3 copii, dintre care 2 copii minori la momentul comiterii acţiunilor ilegale în privinţa sa. Între anii 2000 şi 2017, ********** a fost administratorul unei companii care deţinea cea mai mare reţea de benzinării din Republica Moldova.

3. Susţine că la 15 ianuarie 2018, doi ofiţeri ai Direcţiei nr. 5 ai INI al IGP au propus iniţierea unui material penal pe pretinse fapte ilegale comise de unul din co-proprietarii companiei „*****” S.R.L., o reţea de benzinării care opera sub marca comercială „*****”, şi factorii de decizie ai acesteia, iar la data de 17 ianuarie 2018, procurorul în Procuratura Anticorupţie - *****a dispus pornirea urmăririi penale pe faptul pretinsei spălări de bani, infracţiune prevăzută de art. 243 alin. (3) Cod penal şi atribuite la categoria infracţiunilor grave. La aceeaşi dată, Procurorul General a format grupul de lucru pe cauza penală, care a fost constituit din 66 procurori, ofiţeri de investigaţii şi de urmărire penală, iar Procurorul şef al Procuraturii Anticorupţie a desemnat 45 de procurori şi ofiţeri ca să investigheze cazul.

4. După demisionarea reclamantului din funcţia de administrator al companiei petroliere în decembrie 2017, la 1 martie 2018 ********** a procurat cota de participare de 40% din compania „*****” S.R.L. şi, împreună cu fratele său **********, deţinător al cotei-părţi de 60% din companie, au devenit unicii coproprietari ai reţelei de benzinării, care opera sub marca comercială *****. Până la acea dată, reclamantul nu a deţinut nici o funcţie în compania respectivă şi nu a avut nici o atribuţie de jure cu aceasta - manager, administrator, contabil, beneficiar efectiv, etc..

5. La 3 martie 2018, în cadrul unei ample operaţiuni desfăşurate de procurorii anticorupţie împreună cu ofiţeri de investigaţii din diferite structuri ale organelor de forţă au descins la mai multe locaţii din republică, efectuând percheziţii şi reţineri în cadrul cauzei penale menţionate supra. Operaţiunea dată a fost pe larg mediatizată în mass-media, anunţând cu fast reţinerea a şapte persoane, printre care şi **********, oferind numele persoanelor vizate, încălcându-le prezumţia de nevinovăţie prin publicare numelor lor, publicând poze cu bani, arme, etc., insuflând publicului larg că este vorba despre o grupare criminală deosebit de periculoasă.

6. Tot la data de 03 martie 2018, în cadrul aceleiaşi operaţiuni ample şi intens mediatizate, la domiciliul său a fost reţinut şi reclamantul **********. Procurorii şi ofiţerii i-au percheziţionat toate bunurile imobile şi mobile (casa, 3 automobile, la o dată ulterioară şi caseta bancară), supunând unui tratament umilitor şi degradant toţi membrii familiei acestuia, inclusiv copiii minori aflaţi în acea zi acasă, fiind o zi de sâmbătă.

7. Relatează că după reţinerea sa, la 4 martie 2018, reclamantul ********** a fost pus sub învinuire, incriminându-i-se comiterea infracţiunii de spălare de bani. Pe durata întregii perioade de la reţinere şi până la achitarea sa, toate bunurile şi conturile bancare ale lui ********** au fost puse sub sechestru.

8. Reprezentantul reclamantului mai menţionează că la 4 martie 2018, procurorul de caz a înaintat judecătorului de instrucţie demers privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile în privinţa lui **********, iar prin încheierea din 5 martie 2018, judecătorul Mihail Diaconu a admis demersul şi l-a plasat pe ********** în arest preventiv în IP-13 pentru o perioadă de 30 de zile. Deşi demersurile cu privire la măsurile preventive se examinează în şedinţe închise cu acces restrâns la informaţia dată, presa era informată în detalii despre măsurile preventive adoptate în privinţa lui **********.

9. Pe toată durata anului 2018, procurorii solicitau prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa lui **********, iar judecătorii admiteau şi prelungeau arestul acestuia cu deţinerea lui în condiţii inumane şi degradante în P-13, interzicându-i întrevederile de lungă durată cu familia, după cum a relatat în detalii ********** în cadrul unei conferinţe de presă (https://www.youtube.com/watch?v=G9Cu3nw8ipQ). Prelungirile arestului lui ********** erau pe larg mediatizate, stigmatizând familia acestuia, accentuând percepţia că acesta a comis o infracţiune extrem de gravă pentru a fi ţinut în arest o perioadă atât de îndelungată de timp. Ultimul mandat de arest a fost prelungit de pe data de 27 ianuarie 2019 şi menţinut în vigoare de Curtea de Apel Chişinău, fiind eliberat din P-13 la 26 februarie 2019.

10. Susţine că în total, ********** a fost privat de libertate de pe data de 3 martie 2018 şi până pe data de 26 februarie 2019, aflându-se în P-13 în

condiţii inumane şi degradante un an de zile. În toată această perioadă ********** nu a fost niciodată audiat de procurori în legătură cu învinuirile aduse, iar fabula iniţială privind pretinsa spălare de bani prin companii afiliate cu ***** a decăzut definitiv, fiind acuzat în 2019 deja de evaziune fiscală a unei întreprinderi, la care formal nu avut nici o atribuţie până la 1 martie 2019. Chiar şi la eliberarea sa din P-13 presa era informată despre aceasta şi relata cu lux de amănunte despre evoluţia din dosarul său. În luna februarie 2019, procurorii au expediat dosarul de învinuire a lui ********** şi a companiei „*****” S.R.L. în instanţa de judecată.

11. Urmare a schimbărilor politice în Republica Moldova în anul 2019 şi a adoptării Declaraţiei cu privire la Statul capturat, inclusiv a justiţiei capturate, mai multe persoane care au fost persecutate pe criterii politice sau cărora li s-a încercat preluarea afacerilor prin fabricarea dosarelor penale abuzive până în 2019 au fost vizate de o amplă analiză în cadrul Procuraturii Generale, dosarul penal în privinţa lui ********** şi a fratelui acestuia regăsindu-se printre aceste dosare.

12. Mai mult, la 2 martie 2020, procurorii Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale au pornit o cauză penală în privinţa persoanelor responsabile de atragerea la răspundere penală în cauza denumită generic „*****”, printre care erau ofiţerii care au iniţiat cauza penală, procurori, etc., iar ********** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul acelei cauze penale, recunoscând faptul că acesta ilegal a fost atras la răspundere penală şi ţinut în arest preventiv timp de un an.

13. Mai menţionează că urmare a anulării actelor administrative întocmite abuziv de Serviciul Fiscal de Stat care au fost puse la baza noii învinui a lui **********, acuzaţiile anterioare pentru care acesta a stat în arest preventiv timp de un an de zile decăzând în totalitate, prin sentinţa din 9 decembrie 2020, Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, a dispus achitarea lui ********** şi a companiei, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii incriminate. Sentinţa a intrat în vigoare la data de 24 decembrie 2020.

14. Totodată, cauza penală împotriva persoanelor care l-au tras la răspundere vădit ilegală pe ********** era pe cale să fie investigată şi, la fel, era intens mediatizată, fiind finalizată în luna iulie 2021.

15. În toată această perioadă, presa a mediatizat intens cauza penală în privinţa lui **********, denumind-o dosarul *****, aceasta având o rezonanţă deosebită în societate ca unul din puţinele exemple de dosare fabricate împotriva oamenilor de afaceri cu scopul de a le prelua afacerile.

16. Susţine că pe toată perioada din martie 2018 şi până la achitare, ********** a fost supus unor umilinţe serioase şi ireparabile prin instrumentarea unui dosar penal vădit fabricat, prin faptul deţinerii în condiţii inumane şi degradante în P 13 timp de un an de zile, după cum s-a constatat ulterior, absolut ilegal. Până în prezent, reclamantul ********** este nevoit să meargă prin instanţe în calitate de parte vătămată în dosarul penal pornit în privinţa persoanelor care l-au atras ilegal la răspundere penală.

17. Relatează că reclamantul ********** întotdeauna a avut în mediul de afaceri o reputaţie ireproşabilă, fiind Directorul uneia dintre cele mai mari reţele de benzinării din Republica Moldova între anii 2000 şi 2017, instrumentarea dosarului penal ilegal împotriva sa ştirbindu-i grav imaginea şi reputaţia profesională. După cum a declarat ********** cu mai multe ocazii, tot dosarul penal a fost fabricat cu singurul scop de a-l face să cedeze acţiunile sale în compania „*****” S.R.L., care deţine reţeaua de benzinării cu marca comercială *****, însă din cauza acţiunilor ilegale au avut de suferit şi alte persoane, care au fost victime directe sau colaterale ale acţiunilor ilegale în privinţa lui ********** - familia acestuia, soţia, copiii minori, care au fost privaţi de tată şi soţ aproape un an de zile, rude, prieteni - dar şi celelalte şapte persoane care au fost vizate în acest dosar penal. Adiţional, în cadrul dosarului penal, ********** şi familia acestuia au fost supuşi la umilinţe absolut nejustificate prin percheziţii la domiciliu, printre lucrurile personale, în automobile, etc., fiind aduse grav atingere vieţii private, protejate de Articolul 8 CEDO.

18. De asemenea, datorită acţiunilor ilegale la care a fost supus **********, acesta a fost nevoit să apeleze la serviciile mai multor avocaţi, achitându-le sume de bani, pe care nu le-ar fi suportat dacă nu era supus la astfel de tratamente.

19. Cu privire la prejudiciul cauzat, reprezentantul reclamantului susţine următoarele:

20. Reclamantul ********** a fost reţinut la 3 martie 2018 şi deţinut în arest preventiv în IP 13 în condiţii inumane şi degradante de pe data de 5 martie 2018 până pe data de 26 februarie 2019, fiind ulterior inculpat în cauza penală până pe data de 24 decembrie 2020, odată cu intrarea în vigoare a sentinţei de achitare. În cadrul percheziţiilor de pe data de 3 martie 2018, acestuia i-a fost percheziţionat domiciliul, automobilele, ridicate şi sechestrate bunurile imobile şi mobile, banii personali, conturile bancare, iar pe durata deţinerii sale, acestuia nu i s-a permis să aibă întrevederi de lungă durată cu familia. Copii săi minori au fost nevoiţi să meargă la IP 13 pentru a se vedea cu tatăl lor, fiind profund traumatizaţi de experienţa dată. În prezenta cauză, sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din 9 decembrie 2020 a intrat în vigoare la 24 decembrie 2020.

21. Deoarece ********** la momentul reţinerii nu era formal angajat în câmpul muncii, careva prejudicii materiale directe din salariu neperceput nu au existat. Dar în perioada 1 iulie 2019 - 9 decembrie 2020, ********** a fost nevoit să achite serviciile avocatului în mărime de 178,500 lei moldoveneşti pentru a se apăra în instanţele de judecată.

22. Menţionează că în perioada 3 martie 2018 şi până la achitarea sa, ********** a fost învinuit de comiterea unei infracţiuni grave, care prevede pedeapsa cu închisoarea de până la 10 ani.

23. La etapa urmăririi penale, ********** a fost supus percheziţiilor ilegale în privinţa domiciliului, a bunurilor sale, i-au fost aplicate sechestre pe bunurile imobile şi mobile, pe conturile bancare, acestuia absolut nejustificat i-a fost aplicată măsura preventivă excepţională sub formă de arest preventiv, acesta fiind reţinut la 3 martie 2018 şi deţinut în P 13 în condiţii inumane şi degradante de pe 5 martie 2018 până pe 26 februarie 2019. Pe toată durata, ********** nu a fost audiat niciodată în legătură cu faptele incriminate, sugerându-i-se repetat să cedeze cota sa parte din companie.

24. Invocă că cauza penală în privinţa lui ********** şi a persoanelor care au avut de suferit de pe urma acţiunilor ilegale a fost deosebit de monitorizată de mass-media, faptele fiind prezentate tendenţios, prezentând persoanele vizate ca făcând parte dintr-un grup criminal organizat, periculos. Din probele prezentate rezultă că mass-media era permanent informată şi aceasta reflecta cu regularitate etapele la care se afla examinarea cauzei, deşi

măsurile preventive se examinează în şedinţe închise, informaţiile despre şedinţe le erau "scurse" jurnaliştilor. Numele lui ********** mereu apărea în legătură cu examinarea cauzei penale, fiind creată percepţia că acesta este un infractor deosebit de periculos, iar natura infracţiunilor incriminate au lovit puternic în reputaţia lui de om de afaceri, care anterior a condus una din cele mai mari şi de succes companii cu capital străin din Republica Moldova. Din cauza persecutării sale, şi compania „*****” S.R.L. a avut de suferit, deoarece infracţiunea de spălare de bani incriminată nu-i permitea să se angajeze în diferite activităţi comerciale. Dosarul a durat din luna ianuarie 2018 şi până pe 24 decembrie 2020, timp în care urmărirea penală s-a finalizat în februarie 2019, iar aproape doi ani dosarul s-a examinat în judecată. Aproape jumătate din această perioadă, ********** a fost arestat şi deţinut în P-13. Totodată, fiind recunoscut ca parte vătămată în dosarul penal pornit împotriva persoanelor responsabile de fabricarea dosarului penal în privinţa sa, ********** până în prezent este nevoit să participe în şedinţe de judecată pe noua cauză penală.

25. Reprezentantul reclamantului susţine că supunerea lui ********** la urmărirea penală ilegală a avut un impact puternic asupra familiei sale, a sănătăţii lui, asupra reputaţiei ca om de afaceri, dar cel mai grav şi iremediabil, i-a furat un an din viaţă pe care ar fi putut să-l dedice familiei sau unor activităţi în folosul altor persoane şi nu să stea închis în P-13 în aşteptarea unor decizii ilegale noi.

26. În ceea ce ţine de mărimea prejudiciului moral, reclamantul consideră că a fost nevoit să suporte un prejudiciu moral semnificativ din cauza faptului că a fost supus ilegal urmăririi penale ilegale, care s-a materializat prin detenţia sa ilegală pe durata de 360 zile de lipsire de libertate, dintre care 358 zile de detenţie în condiţii inumane şi degradante în P-13, ulterior supunerea la umilinţe prin participarea şi examinarea în instanţe până la achitarea sa la 9 decembrie 2020, în total doi ai şi nouă luni. Raportând circumstanţele din prezenta cauză cu suferinţele reclamantului şi consecinţele iremediabile, durata, intensitatea, se va face referinţă la cuantumurile prejudiciilor morale acordate de Curtea europeană în cauze similare.

27. În concluzie, reclamantul ***** solicită încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei în beneficiul lui ********** a

sumei de 178,500 lei moldoveneşti (una sută şaptezeci şi opt mii cinci sute) cu titlu de prejudiciu material, şi suma de 3,000,000 lei moldoveneşti (trei milioane), cu titlu de prejudiciu moral, cauzate prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală şi procuraturii ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, a arestării ilegale şi a deţinerii în arest preventiv, urmare a achitării lui ********** prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din 9 decembrie 2020, definitivă şi irevocabilă din 24 decembrie 2020 şi încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 30 000 lei.

28. În şedinţa de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Munteanu Victor a susţinut integral motivele de fapt şi de drept relatate în cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea acesteia în modalitatea în care a fost formulată.

29. Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiţiei al RM, fiind legal citat, atât prin intermediul poştei electronice (f.d.153) cât şi prin aviz recomandat (f.d.157), în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării sale, precum şi nu a depus referinţă în termenul stabilit prin încheierea instanţei. Prin urmare, instanţa a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtului.

30. Reprezentantul intervenientului accesoriu, Procuratura Generală a RM, fiind legal citat, atât prin intermediul poştei electronice (f.d.153) cât şi prin aviz recomandat (f.d.156), în şedinţa de judecată nu s-a prezentat. De asemenea, se atestă că reprezentantul intervenientului accesoriu a depus referinţa la data de 01 martie 2024 - peste termenul stabilit în încheierea instanţei, motiv din care instanţa a restituit în adresa Procuraturii Generale a RM referinţa depusă.

<u>Aprecierea instanţei de judecată:</u>

31. Audiind reprezentantul reclamantului, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial cererea de chemare în judecată, din considerentele ce succed.

32. În conformitate cu art. 117 din Codul de procedură civilă al RM, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audiovideo, din concluziile experţilor. Probele obţinute cu încălcarea legii nu au putere de probaţiune şi nu pot fi puse de instanţă în temeiul hotărârii.*

33. În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

34. Potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.*

35. În conformitate cu art. 137 din Codul de procedură civilă al RM, *se consideră înscris orice document, act, convenţie, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum şi primit prin fax, poştă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informaţiei care se referă la circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei şi care*

pot confirma veridicitatea lor. Se consideră probă scrisă sentinţele, hotărârile şi alte acte judecătoreşti, procesele-verbale ale actelor procedurale, procesele-verbale ale şedinţelor judiciare, anexele (scheme, proiecte, desene etc.) la procesele-verbale ale actelor procedurale.

36. În conformitate cu art. 239 şi 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă al RM, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

37. În conformitate cu art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil, *prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea.*

38. Modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti se reglementează prin Legea nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

39. Conform art. 2 din Legea nominalizată, *prin acţiuni ilicite se subînţeleg acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin*

încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale in timpul procedurii penale sau administrative (infracţiuni).

40. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că reclamantul ********** este cetăţean al Republici Moldova, este căsătorit şi are trei copii, doi dintre care sunt minori. De asemenea, se atestă că reclamantul este angajat şi deţine funcţia de director general al companiei Tirex-Petrol. (f.d.17-19)

41. Din procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 15 ianuarie 2018, emis de ofiţerul principal de investigaţii al Secţiei nr. 8 a Direcţiei nr. 5 a INI al IGP, **********, s-a constatat că în privinţa reclamantului ********** a existat bănuiala rezonabilă privind săvârşirea unei infracţiuni. *(f.d.20)*

42. Potrivit ordonanţei din 17 ianuarie 2018 emisă de Procuratura Anticorupţie, a fost dispusă pornirea urmăririi penale pe faptul spălării de bani, adică convertirea sau transferul bunurilor de către persoane care ştiu ori trebuia să ştie că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracţiunii principale, de a se sustrage de la consecinţele juridice ale acestor acţiuni, precum şi obîndirea, deţinerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care ştie ori trebuia să ştie că acestea constituie venituri ilicite, participând la orice asociere, înţelegere, complicitate prin acordarea de asistenţă, ajutor sau sfaturi – infracţiune prevăzută la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal. *(f.d.21-22)*

43. Potrivit procesului-verbal de reţinere din 03 martie 2018, a fost reţinut reclamantul **********, fiind bănuit de comiterea infracţiunii prevăzute la art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal. *(f.d.31-34)*

44. Prin ordonanţa Procuraturii Anticorupţie din 27 februarie 2018 a fost dispusă efectuarea percheziţiei la domiciliul reclamantului *****. *(f.d.35-36)*

45. De asemenea, se atestă că prin încheierea judecătorului de instrucţie din 27 februarie 2018 a fost dispusă autorizarea efectuării percheziţiei în automobilul de model *****, cu n/î ***** utilizat de cet. *****. *(41-42)*

46. Potrivit încheierii judecătorului de instrucţie al Judecătoriei Buiucani, municipiul Chişinău din 10 aprilie 2018 a fost autorizată efectuarea percheziţiei safeului individual deţinut de învinuitul ********** în cadrul

B.C. ”Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A. în scopul depistării mijloacelor băneşti obţinute din activităţi infracţionale examinate în cadrul cauzei penale, documente, obiecte, purtători de informaţie, înscrisurilor de ciornă care confirmă/infirmă implicarea lui **********, precum şi a altor persoane în comiterea faptelor infracţionale examinate în cadrul acestei cauze penale, de spălare de bani, care prin alte procedee probatorii nu pot fi obţinute şi care pot avea importanţă pe cauza penală nominalizată. *(f.d.43-45)*

47. Prin ordonanţa din 04 martie 2018, reclamantul ********** a fost pus sub învinuire, incriminându-i-se comiterea infracţiunilor prevăzute la art. 243 alin. (3) lit. b) din Cod penal. *(f.d.51)*

48. Potrivit încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 05 martie 2018, reclamantului ********** i-a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv pe un termen de 30 zile, începând cu 03 martie 2018, orele 07:00. *(f.d.53-57)*

49. Astfel, în urma aplicării arestării preventive în privinţa reclamantului, portalurile de ştiri, în aceeaşi zi, au difuzat această informaţie, fiind intitulată „Unul dintre fondatorii reţelei de benzinării *****, reţinut pentru 30 de zile”. *(f.d.58)*

50. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 04 februarie 2019, se constată că măsura preventivă – arestul preventiv în privinţa reclamantului ***** a fost menţinută şi prelungită până la 26 februarie 2019, ora 07:00. *(f.d.64-71)*

51. Respectiv, potrivit materialelor cauzei se atestă cu certitudine că la 05 martie 2019, a fost mediatizat pe portalurile de ştiri faptul eliberării din detenţie, care a durat 12 luni, a reclamantului **********. *(f.d.72-73)*

52. Potrivit ordonanţei de începere a urmării penale din 02 martie 2020, în urma examinării materialelor procesului penal nr. 20206700041, persoanele cu funcţie de demnitate publică din cadrul organelor Procuraturii RM, cooperând intenţionat, prin participaţie cu persoane cu funcţie de răspundere din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Naţional Anticorupţie, persoane publice din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, prin acţiunile sale ilegale au cauzat daune în proporţii considerabile drepturilor ocrotite de lege reclamantului ***** şi altor persoane fizice, astfel s-a dispus începerea

urmăririi penale pe faptele sesizate, conform art. 328 alin. (3) lit. b), art. 306 alin. (2) lit. a) şi art. 308 alin. (1) din Codul penal al RM. *(f.d. 76-77)*

53. Urmare, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de parte vătămată din 10 martie 2020, reclamantul ********** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cauza penală nr. 2020670053. *(f.d.78-79)*

54. Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020, reclamantul **********, învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute la articolele 42 alin. (3); 244 alin. (2) lit. b); art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii. *(f.d.83-115)*

55. Urmare, se atestă că sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020 a intrat în vigoare la 24 decembrie 2024.

56. Conform art. 3 alin. (1) lit. a), b) şi c) al Legii menţionate, *este reparabil prejudiciul moral şi material, cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; etc.*

57. Conform art. 6 lit.a) al aceleiaşi Legi, *dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare.*

58. În conformitate cu art. 66 alin. (3) Codul de procedură penală al RM, *în cazul în care învinuirea nu a fost confirmată, învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la reabilitare.*

59. Articolul 524 Codul de procedură penală al RM, stipulează că *persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanţelor judecătoreşti, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislaţiei cu privire la modul de reparare a*

prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală şi ale instanţelor judecătoreşti.

60. În conformitate cu art. 525 alin. (1) Codul de procedură penală al RM, *acţiunea pentru repararea prejudiciului poate fi iniţiată în termen de trei ani de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului conform prevederilor art.6 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.*

61. În conformitate cu art. 53 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova*, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.*

62. Cu privire la prejudiciul material cauzat sub formă de achitarea serviciilor de asistenţă juridică în perioada 01 iulie 2019 – 09 decembrie 2020, instanţa constată următoarele:

63. Mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată, conform modului prevăzut de art.11 al Legii nr.1545 din 25.02.98, *luîndu-se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.*

64. În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

65. Cadrul legal pertinent speţei şi precitat supra, instituie obligaţia generală a statului de a repara persoanelor fizice prejudiciul moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.

66. În conformitate cu art. 2036 alin. (1) din Codul civil al RM, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

67. Potrivit pct. 3 şi pct.5 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 9 din 09.10.2006, prin prejudiciu moral se înţelege suferinţe psihice sau fizice cauzate prin acţiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţă, sănătate, demnitate şi reputaţia profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor). În categoria largă a prejudiciilor corporale intră durerile fizice cauzate unei persoane prin lovituri, vătămări, răniri etc., suferinţele psihice condiţionate de vătămările corporale, de provocarea unei boli, slăbirea rezistenţei fizice la boli sau de alte complicaţii, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoţională, pierderea unor plăceri (ideea de confort, anumite înlesniri etc.). Prejudiciile afective constau în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cît şi orice alte suferinţe psihice similare.

68. Prin prejudicii aduse onoarei, cinstei, demnităţii, prestigiului sau reputaţiei profesionale a unei persoane se înţeleg prejudiciile produse prin insulte, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile, inclusiv cele privind reputaţia şi probitatea profesională, apartenenţa la un grup etnic socialmente mai defavorizat sau la o anumită minoritate sexuală.

69. În corespundere cu pct.28 al aceleaiaşi hotărîri, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

70. În conformitate cu art. 219 alin. (4) Codul de procedură penală al RM, *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*

71. Potrivit încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 05 martie 2018 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 04 februarie 2019, se atestă că ********** s-a aflat în arest preventiv de la 03 martie 2018 până la 26 februarie 2019.

72. Este de menţionat şi faptul că potrivit sentinţei din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, reclamantul ***** a fost achitat pe motiv că fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.

73. De asemenea, potrivit sentinţei nominalizate (pct. 20), este necesar de reţinut şi faptul că acuzatorul de stat a înaintat instanţei ordonanţa privind renunţarea integrală la învinuire din 15 septembrie 2020 în privinţa lui **********, învinuit în comiterea infracţiunilor prevăzute la articolele 42 alin. (3); 244 alin. (2) lit. b); art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, în circumstanţele stabilite pe parcursul cercetării judecătoreşti.

74. Prin urmare, instanţa de judecată atestă că reclamantul ***** s-a aflat în arest pentru 12 luni. Astfel, acesta a fost neîntemeiat privat de dreptul la libertate timp de 12 luni.

75. Art.123 alin.(3) Cod de procedură civilă al RM statuează că *sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvîrşite de persoana în cauză.*

76. Potrivit art. 4 alin. (1) al Constituţiei Republicii Moldova, *dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.*

77. Din prevederile hotărârii Curţii Constituţionale nr. 55 din 14 octombrie 1999 „Privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituţia Republicii

Moldova” rezultă că, Convenţia Europeană constituie o parte integrantă a sistemului legal intern şi, respectiv, prevederile ei trebuie aplicate direct ca o oricare altă lege a Republicii Moldova, ultima avînd prioritate faţă de restul legilor interne care îi contravin.

78. Potrivit art.9 §1 al Pactului internaţional cu privire la drepturile civile şi politice din 16.12.66, ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.217 din 28.07.90, orice individ are dreptul la libertatea şi la securitatea persoanei sale. Nimeni nu poate fi arestat sau deţinut în mod arbitrar. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa decît pentru motive legale şi în conformitate cu procedura prevăzută de lege. Prevederi similare se conţin şi în art.5§1 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, potrivit căruia orice persoană are dreptul la libertate şi la siguranţă. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţiile exhaustiv menţionate şi potrivit căilor legale.

79. Art.8 §1 şi §2 al CEDO statuează că orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

80. Instanţa de judecată reţine că, drept concluzie pentru pronunţarea sentinţei de achitare în privinţa lui ***** a servit faptul că prin ordonanţa din 15 septembrie 2020, acuzatorul de stat a renunţat la învinuire reieşind din faptul că urmare a cercetării probatoriului administrat în acţiunile cet. ********** nu se întrunesc elementele constitutive ale infracţiunilor imputate, astfel instanţa a conchis achitarea lui ***** în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3 Cod de procedură penală, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii.

81. Urmare, instanţa reţine că în speţă, ingerinţa a fost excesivă în raport cu scopul legitim urmărit, a fost nejustificată, disproporţionată şi inadmisibilă într-o societate democratică.

82. Omisiunile admise de organul de urmărire penală, constatate la de către acuzatorul de stat la faza cercetării judecătoreşti, fapt ce a generat înaintarea ordonanţei de renunţare la învinuire şi pronunţarea sentinţei penale de achitare denotă anumite carenţe în activitatea organelor de urmărire penală şi a procuraturii, care au dus la efectuarea unor acţiuni de urmărire penală fără să fi existat probe suficiente care să le justifice, precum şi menţinerea în arest ilegal al reclamantului *****, fapt ce a avut drept consecinţă şi încălcarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, a dreptului la libertate şi siguranţă, dreptul la respectarea vieţii private şi de familie, etc.

83. Mai mult, faptul recunoaşterii reclamantului ***** în calitate de parte vătămată ca în cauza penală pornită conform elementelor componenţei de infracţiune prevăzută la art. 328 alin. (3), art.306 alin. (2) lit. a), art. 308 alin. (1) şi art. 332 alin. (2) lit. b) Cod pena al RM, denotă existenţa acţiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală şi ale procuraturii. *(f.d.78-82)*

84. Potrivit art.5 §5 al Convenţiei, orice persoană care este victima unei arestări sau a unei deţineri în condiţii contrare dispoziţiilor acestui articol are dreptul la reparaţii, dispoziţii similare se regăsesc şi la art.9 §5 al Pactului internaţional cu privire la drepturile civile şi politice din 16.12.66.

85. Reieşind din cele expuse, se constată temeinicia motivelor ce-i acordă reclamantului ***** posibilitatea de a-şi valorifica dreptul său la acţiune în temeiul prevăzut de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25 februarie 1998, art.art.1405,1422,1423 Cod civil, art. 5 şi 8 CEDO, precum şi art.9 al Pactului internaţional cu privire la drepturile civile şi politice din 16.12.66.

86. Reclamantul ***** a fost învinuit de comiterea infracţiunilor prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b), art. 306 alin. (2) lit. a) şi art. 308 alin. (1) din Codul penal al RM. Este de menţionat şi faptul că reţinerea şi judecarea cauzei penale privind învinuirea lui ********** în cadrul ”dosarului *****” au fost pe larg mediatizate la toate posturile TV difuzate pe teritoriul Republicii Moldova, presă şi internet, fapt confirmat prin extrasele anexate la materialele cauzei de pe portalurile de ştiri.

87. Ţinând cont de caracterul şi gravitatea infracţiunilor de a cărei săvârşire a fost învinuit reclamantul *****, de caracterul şi gravitatea

încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală, de rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea lui *****, de durata îndelungată a urmăririi penale şi examinării cauzei penale în instanţa de judecată, timp în care acesta se afla în arest preventiv, de natura drepturilor personale lezate (dreptului la libertate şi siguranţă, dreptului la un proces echitabil, dreptului la libera circulaţie, dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, etc.) şi locul acestora în sistemul de valori al persoanei, caracterul suferinţelor psihice, durata aflării nelegitime a persoanei în arest, instanţa de judecată concluzionează că reclamantului i-au fost lezate drepturile sale, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral.

88. Conform alin.(3) al art. 11 alin.(1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25 februarie 1998, *în toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral*.

89. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

90. În conformitate cu art. 2037 din Codul civil al RM, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii,*

instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

91. În corespindere cu pct.22 al Hotărârii Plenului CSJ nr.8 din 24.12.2012 cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral şi material cauzat persoanelor deţinute prin violarea art.3, 5, 8 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, instanţele judecătoreşti naţionale vor putea acorda cu titlu de prejudiciu moral, pentru violarea art. 5 şi 8 din Convenţie, următoarele compensaţii, care urmează a fi plătite în lei moldoveneşti; violarea art.5 din Convenţie - 600 - 30000 euro; violarea art.8 din Convenţie - 1000 - 10000 euro per an.

92. Potrivit art.46 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, înaltele Părţi contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curţii în litigiile la care ele sunt părţi.

93. În sensul normei precitate, hotărîrile CEDO au forţă obligatorie. Urmare, Curtea statuează că nivelul compensaţiilor trebuie să fie comparabil în raport cu sumele acordate de Curte în cauze similare (*Scordino nr.1 c. Italiei, Ciorap nr.2 c. Moldovei, Burdov nr.2 c. Rusiei,* 15 ianuarie 2009, §99).

94. Cu referire la detenţia nemotivată, instanţa de judecată atestă faptul că în cauza Stepuleac versus Republica Moldova din 06.11.2007 (cererea nr. 8207/06), Curtea a considerat că ”reclamantului trebuia să-i fi fost cauzat un anumit stres şi nelinişte ca urmare a detenţiei sale timp de şase luni contrar articolului 5 § 1 al Convenţiei şi în condiţii contrare articolului 3 al Convenţiei. Hotărând în mod echitabil, Curtea a acordat reclamantului EUR 12,000 (a se vedea *Modârcă v. Moldova*, nr. 14437/05, § 103, 10 mai 2007)”.

95. În speţă, reclamantul ********** solicită încasarea prejudiciului moral în sumă de 3 000 000,00 lei. Instanţa de judecată o consideră ca fiind vădit excesivă şi în urma estimărilor efectuate pe o bază echitabilă, conform art. 2037 Cod civil al RM, precum şi potrivit nivelului compensaţiilor acordate de CEDO în speţe similare, consideră că este oportun să acorde reclamantului

********** suma de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pe care o consideră rezonabilă.

96. Instanţa de judecată remarcă faptul că prejudiciul moral nu poate fi deturnat de la scopul său, prin majorare, aşa cum solicită reclamantul în acţiune, or acest lucru i-ar conferi acestuia un folos material necuvenit, fără o justificare cauzală în eroarea comisă şi consecinţele acesteia.

97. Sumele încasate de la stat nu reprezintă preţul pentru suferinţele fizice sau psihice, care de cele mai dese ori sunt inestimabile, ci reprezintă o reparaţie stabilită din perspectiva consecinţelor în plan personal şi social ca urmare a încălcărilor admise asupra drepturilor vizate.

98. Pe cale de consecinţă, pretenţiile lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti în cuantumul ce exceda suma de 1 000 000,00 lei, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

99. Succesiv instanţa reţine şi faptul că reclamantul solicită şi repararea prejudiciul material cauzat ca rezultat al suportării a cheltuielilor în legătură cu asistenţa juridică de care a beneficiat pe parcursul procesului penal.

100. Potrivit art. 7 lit. e) al Legii nr. 1545/1998 statuează că, în cazurile menţionate la art.3 alin.(1), *persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: e) sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică.*

101. Sub acest aspect, instanţa reţine că ***** solicită încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică suportate în cadrul cauzei penale intentate în privinţa sa în sumă de 178500 lei.

102. În această ordine de idei, reprezentarea reclamantului ***** de către avocatul Munteanu Victor este probată inclusiv prin actele organului de urmărire penală şi ale instanţei de judecată emise în privinţa reclamantului (Încheieri şi Decizii de prelungire a duratei arestării preventive), în conţinutul cărora figurează în calitate de apărător al învinuitului – avocatul Munteanu Victor.

103. În consecinţă, instanţa de judecată reţine că reieşind din practica judiciară în instanţele naţionale şi recomandarea Consiliului Uniunii Avocaţilor din 30 martie 2012 privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, urmează a încasa de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului

Justiţiei al Republicii Moldova în beneficiul lui ***** a prejudiciului material în sumă de 178500 lei, conform ordinelor de plată anexate la materialele cauzei *(f.d. 142-149)*, ce constituie cheltuielile de asistenţă juridică suportate în cadrul derulării procedurilor penale în privinţa sa, care în opinia instanţei este argumentată şi poate fi considerată corespunzătoare acţiunilor întreprinse.

104. Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică suportate în prezentul proces, făcând trimitere la prevederile art. 94 alin. (1) şi art. 96 alin. (1) şi alin. (11) din Codul de procedură civilă al RM, având în vedere admiterea parţială a pretenţiei ce vizează repararea prejudiciului moral, instanţa de judecată va încasa de la pârât în beneficiul reclamantului *****, proporţional pretenţiilor admise din acţiune, suma de 10 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, or în partea încasării sumei ce depăşeşte cuantumul cheltuielilor de asistenţă juridică acordate reclamantului în prezentul proces, solicitarea va fi respinsă.

105. În conformitate cu prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, art. art. 1998, 2007, 2036, 2037 din Codul civil al RM, art. art. 96, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Se încasează din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiţiei în beneficiul reclamantului *****, a.n. *****, IDNP: *****, domiciliat în*****suma de 1 000 000 (un milion) lei, 00 bani cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală şi procuraturii ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală în temeiul art. 42 alin. (3), 244 alin. (2) lit. b) şi art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal al RM, acţiuni soldate cu achitarea reclamantului ***** prin sentinţa

Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020, ca urmare a renunţării acuzatorului de stat la învinuirea adusă.

Se încasează din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiţiei în beneficiul reclamantului *****, a.n. *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, cheltuieli de asistenţă juridică suportate în cadrul procesului penal în mărime de 178 500 (una sută şaptezeci şi opt mii cinci sute) lei, 00 bani şi cheltuieli de asistenţă juridică suportate în prezentul litigiu în mărime de 10 000 (zece mii) lei, 00 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea compensării excedentului prejudiciului moral adjudecat prin prezenta hotărâre, precum şi în partea încasării sumei ce depăşeşte cuantumul cheltuielilor de asistenţă juridică acordate reclamantei în prezentul proces, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei,
judecător CRIGAN Dragoş